

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 19.

ΤΟΜΟΣ Γ'.

13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1894

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Κατωρθωσεν ἐπὶ τέλους μετὰ μακρούς καὶ ἀληθῶς ἐπὶ ἀνους ἀγῶνας δὲ κ. Τρικούπης ν' ἀποσπάσῃ τὸν προτοπολογισμὸν παρὰ πάσας τὰς κωλυσιεργίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θεωρούσης αὐτὸν ὡς ἐρειδόμενον καὶ τοῦτον ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰκονικῶν βάσεων, ἐφ' ὃν καὶ οἱ προηγούμενοι τοῦ αὐτοῦ πρωθυπουργοῦ, οἱ παρὰ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενα ιδούγια καὶ περισσεύματα καταληξαντες εἰς τὰ πολὺκροτα ἐκεῖνα : « Ἐπτωχεύσαμεν δυστυχῶς » τοῦ κ. Τρικούπη καὶ : « Πάντες ήμαρτομεν » τοῦ κ. Σιμοπούλου, καὶ διὰ τοῦτο ἐννοούσης νὰ διακωλύσῃ παντὶ μέσῳ τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ· τούτου δὲ ἐπιτευχέντος, ἀπὸ τοῦ χθὲς σαββάτου θὰ διεκόπητο αἱ ἐργασίαι τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος καὶ οἱ μὲν ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους θ' ἀπίσχοντο ἔκαστος εἰς τὰ ίδια, η δὲ κυβέρνησις θ' ἀφίετο ἀπεριόπαστος ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς ἔκουσιας. — Ο περὶ οὐδὲ λόγος προϋπολογισμὸς κατὰ τὰς ἐρμηνείας τῆς κυβερνήσεως περιλαμβάνει φανερὸν ἔκατοντάδων τινῶν χιλιάδων, λανθάνον δὲ ὅκτὼ ἔκατονμυρίων περιίσθευμα, προωρισμένον εἰς μερικὴν ἀρδιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. — Αγνοούμεν κατὰ πόσον τὰ φανερά η λανθάνοντα ερμηνεύματα περισσεύματα θὰ πραγματοποιηθῶσιν η θὰ ἐπαληθεύσωσιν αἱ ἀπαίδιαι προρρήσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πτις, διὰ τοῦ κ. Εὐταξίου ίδια, τῆς κοπίδος ἀληθῶς τῶν λόγων τῶν κκ. Τρικούπη καὶ Σιμοπούλου γενομένου, ἵπεστηριξεν ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δπουδαίας ἐλαττώσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου χρέους καταρτισθεὶς δ πρυτανογισμὸς θ' ἀποληξη ἀνθις εἰς ἔλλειμμα καὶ ἔλλειμμα ἀξιοσέβαστον διὰ τὴν εἰκονικὴν καὶ πάλιν διατύπωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐν τισι γνωμένην αὔξοσιν δαπανῶν. Ἐν μόνον ὅμως ἀνάγκη νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ μοναδικοῦ τούτου ὁρεδὸν καρποῦ τῆς παρούσης βουλευτικῆς συνόδου ἐδέσσε νὰ μετοβληθῇ τὸ βουλευτήριον ἐπανειλημμένως εἰς πανδαιμόνιον ὑδρεο-

λογίας καὶ ξυλοκοπημάτων, αἰσχος μὲν τοῖς εἰς τοιοῦτον τρόπον συνυγορίας τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἐκτραπεῖσιν, ἐρύθημα δὲ καὶ ψυχικὸν ἄλγος τοῖς ἀναγινώσκουσι τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν ἐκείνων προξενοῦν. — Όπως δύνατον τοῦ κυβέρνησις, καίπερ ἐπανειλημμένως κλονηθείσης τῆς κοινοβουλευτικῆς δυνάμεως αὐτῆς, κατωρθωσε νὰ παρακάμψῃ πάντας τοὺς σκοπέλους καὶ νὰ ἔξασθαλισῃ ἑαυτῇ τὸν μέχρι τοῦ προεξοῦς δικτυωθέντος βίον, εὐξώμεθα δὲ δπως διὰ τῆς μεταξύ ἀπερισπάστων ἐργασίας αὐτῆς κατορθώσῃ νὰ παρακάμψῃ καὶ τὰς εἰς τὴν διομολόγησιν τοῦ ὄριστηκοῦ πρὸς τοὺς πιστωτάς τοῦ κράτους συμβιβασμοῦ ἐπιπρόσθιστας δυσκερείας καὶ πράξην τι ἀποτελεσματικῶς πρὸς ἐπούλωσιν τῶν ύλικῶν καὶ ηθικῶν πληγῶν, ἀς ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς πολιτείας ἐπίνεγκεν η λυπηρὰ ἀποτυχία τῆς προτέρας πολιτικῆς τοῦ προέδρου αὐτῆς.

Ο λόρδος Ρόσμπερος δι' ἥττης ἐνεκαίνισε τὴν πρωθυπουργικὴν αὐτοῦ σταδιοδομίαν, καὶ μάλιστα ἐν ζητήματι θίγοντι τὰς περὶ ἄκρας εἰς τὸ Στέμμα εὐλαβείας ἀρχὰς αὐτοῦ. — Η πρώιμος ἀληθῶς ἥττα αὐτη συνίστατο εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτάτων ἐπιψήφισιν προτάσεως τοῦ δύνομασθέντος ὑγέτου τῶν φιλοσπαστικῶν, εἰςάγοντος εἰς τὸ κυβερνητικὸν σχέδιον τῆς πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως τροποποίησιν, ἐκφράζουσαν τὴν ἐλπίδα ὅτι η ἀναστά, λαμβάνουσα ὑπὲρ ὅλης τὰ ἀτογα, ἀτινα προκύπτουσιν ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας τοῦ κράτους ἐπιφρονημελῶν τοῦ κοινοβουλίου μὴ ἐκλεδεγμένων ὑπὸ τοῦ βρετανικοῦ λαοῦ, θὰ εὐδοκήσῃ νὰ ἀρχῃ τὴν πηγὴν αὐτῶν. — Η ἐπιψήφισις τῆς προτάσεως ταύτης, προσκαλούσης τὸ Στέμμα ὅπως καταλήσῃ τὰ προνόμια τῶν κληρονομικῶν μελῶν τοῦ κοινοβουλίου, πτοι τῶν λόρδων, ὃν η ἀντιδρασίς κατέστησεν ἀγονον τὴν τελευταίαν τοῦ κ. Γλαρδότων πρωθυπουργίαν, κωλύσασα αὐτὸν τοῦ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἀναμορφωτικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα, ἐπετεύχθη διὰ τῆς ἀπὸ τῆς ψηφιοφορίας ἀποχῆς τῶν συντηρητικῶν, δυναμένων μὲν, ἀλλὰ μὴ ἐπιθυμούντων νὰ διακω-

λύσθωσι τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ δυξαρέστου τούτου τῇ κυβερνήσει συμπτώματος, καὶ τῆς συμπράξεως τῶν Ἱγλανδῶν καὶ φίλοσπαστικῶν, ἐπωφεληθέντων ἐκ τῆς ἀπουσίας μελῶν τινων τῆς φιλελευθέρου μερίδος. — Καὶ ἀνεκλήθη μὲν εἴτα ἡ ψῆφος αὕτη ἐν ἀλλῃ συνεδρίᾳ, τῆς κυβερνήσεως διλωσάσης ὅτι δὲν δύναται ν' ἀπευθύνῃ τοιαύτην ἀπάντησιν, ἐπιψήφισθέντος δὲ ὁριστικῶς νέου σχεδίου, εὐχαριστίας μόνον περιέχοντος, ἀπέμεινεν δῆμος πάντοτε τὸ γεγονός, ὅτι οἱ φίλοσπαστικοὶ καὶ Ἱγλανδοὶ δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν ἐκ τῶν ἀδφαλῶν συμμάχων τῆς κυβερνήσεως, πτῖς ἔξακολουθεῖ ταλαντευομένη μεταξὺ τῶν ἀντιφασκούσων διλῶσεων αὕτης περὶ τῆς Ἱγλανδικῆς αὐτονομίας, πτῖς κατανοεῖ μὲν ὅποιαν μαγικὸν δύναμιν ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν ὄγδοηντα ἀντιπροσώπων τῆς Σμαραγδίνης νήσου, ἀλλὰ καὶ ἡ ὡς οἶόν τε ἀπωτέρα ἀναβολὴ τῆς ὅποιας βλέπει ὅτι μόνη δύναται νὰ ἐπαναγάγῃ μὲν ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ ἰδύματος τῶν φιλελευθέρων τὴν ὑπὸ τὸν κ. Τσαμπέγλανιν ἀποσκιρτίσασαν μοῖραν αὐτοῦ, νὰ μετριάσῃ δὲ τὴν συντηρητικὴν ἀντιδρασιν, πρὸς μᾶλλον εὐέλπιδα ἐπιχειροσιν τῶν γενικῶν λαϊκῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ προγράμματος τῆς μερίδος.

Ἐν Ἰταλίᾳ ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐπέρανε τὰς μελέτας αὕτης, φάνεται δὲ ἐξ ὕσων ἐγνώσθησαν περὶ τῆς οὕπω ὑποβληθείσης ἐκθέσεως αὕτης ὅτι ἐν τισιν ἀνατρέπει δῆλος τὰ σχέδια τῶν κκ. Κρίσπη καὶ Σοννίνου. — Καὶ ἐν πρώτοις ἀντὶ τῶν ἐκατὸν πεντηκοντα ἐκατομυργίων νέων φόρων, οὓς τὰ κυβερνητικὰ νομοσχέδια ἐθέσπιζον, ἡ ἐπιτροπὴ περιορίζει τὰς φορολογικὰς αὐξήσεις εἰς πεντηκοντα μόνον ἐκατομυργία, τὸ ἄλλο πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ιδογυγίου ποσὸν κατανέμουσαν εἰς διαφόρους οἰκονομιας, εἰς εκτενομένας, ὡς εἰκός, καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δαπανῶν, αἵτινες περικύπτονται κατὰ εἰκοσιν ἐκατομυργία. — Λι τροποποιήσεις αὐται, ἐπιτρέπονται πάντοτε, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, οὐχὶ εὐκαταφρόντων ποσὸν νέων φόρων, μόνον δὲ κατὰ δέκα ἐκατομυργία αὐξάνουσαι τὰς ἐν τῷ προγράμματι ἀναγγραμμένας ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν οἰκονομιας, δὲν εἶνε τοιαῦται, ὅπει νὰ εὐαρεστήσωσι τῇ μεγάλῃ τοῦ ιταλικοῦ θένους πλειονοψήιᾳ, φρονούσῃ ὅτι δὲν δέν εἶνε ἐπιδεκτικός μείζονος φορολογικῆς ἀφαιμάξεως, ὅτι δὲ διὰ τῆς περικοπῆς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δαπανῶν ἀνάγκη νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἔξευρεσίς τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ ἀναγκαίου εἰς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος ποσοῦ· ἐν τούτοις οὐδὲ τῇ κυβερνήσει πιθανῶς μέλλουσι νὰ εὐαρεστήσωσι, λαμβανομένων μάλιστα ὑπὸ ὅπει τῶν ἐπανειλημμένων διλῶσεων τοῦ τε κ. Κρίσπη καὶ τοῦ ἥκ. Σοννίνου, ἐπιμενόντων εἰς τὸν ἀκεραίαν ἐπιψήφισμαν τῶν νομοσχεδίων αὕτων, χάριν τῆς ὅποιας « καὶ πεντάκις θὰ διέλυνον τὸ κοινοβούλιον ». — Ἐκτὸς τούτου ὑφίσταται τὸ ζητημα τῆς ἐκτάκτου πληρεξουσίας, ἢν ὁ κ. Κρίσπης ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ κοινοβούλιου, ἀρνούμενος δῆμος νὰ παράσχῃ καὶ αὐτῇ τῇ εἰδικῇ ἐπὶ τῆς ἔξετάσεως τοῦ ζητημάτος τούτου ἐπιτροπῇ ἔξηγήσεις περὶ τῆς χρήσεως τῆς πληρεξουσίας ταύτης, μόνον δὲ τοῦτο

λέγων, ὅτι ἔχει χρείαν αὐτῆς πρὸς εἰσαγωγὴν ἀπλοποιήσεών τινῶν ἐν τῇ διοικήσει· καὶ ἐν τούτῳ δέ, ὡς πιστεύεται, ὁ ιταλὸς πρωθυπουργὸς θὰ εὑρῃ σκόπελον, ὃν ἄγνωστον κατὰ πόδον θὰ δινηθῇ νὰ παραπλεύσῃ αἰσίως.

Ἡ τῆς γερμανικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως ἐπικύρωσίς ἔξακολουθεῖ ἐμπνέουσα νικητηρίους παιᾶνας τοῖς θιασώταις τῆς τριπλῆς συμμαχίας. — Τὸ πρᾶγμα καθ' ἑαυτὸν οὐδὲν ἔχει τὸ ἀπορον, διότι τὸ γεγονός πάντοτε ἐνέχει τὸ ἀναμψισθήτον ἀγαθόν, ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, ἐφ' ὅσον ἡ εἰρήνη αὕτη κρίνεται ἀναγκαία εἰς τελειοτέραν παρασκευὴν τοῦ πολέμου· κατὰ τοῦτο δῆμος ἀποβαίνει ἀξιοπαρατήροτον, ὅτι παρέσχεν ἀφορμὴν καὶ εἰς τινας κύκλους, μὴ διαπρέψαντας ἄλλοτε ἐπὶ μεγάλῃ ἐκτιμήσει τῶν ἀγαθῶν τῆς γερμανορρωσικῆς προσεγγίσεως. δῆμος ἔξαρσι τὴν σπουδαίαντα καὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς θιλίων σχέσεων τῆς Φρεγάλης τοῦ Βορρᾶ αὐτοκρατορίας, τὴν δι' ἀναλόγου συμβάσεως παγίωσιν τῶν ὅποιων ταριστάνουσιν ὡς μόνην δυναμένην νὰ συμπληρωθῇ καὶ καταστήσῃ φανερώτερα τὰ ἀγαθὰ τῶν νέων πρὸς τὸν εἰρηνικὸν σύνδεσμον σχέσεων τοῦ φωδικοῦ κράτους. — Οἱ ἐν Βιέννῃ, πεπεισμένοι περὶ τῶν εἰρηνικῶν διαθέσεων τοῦ διέποντος τὰς τύχας τῆς φωδικῆς αὐτοκρατορίας ἡγεμόνος καὶ περὶ τῆς ἐπιθυμίας αὐτοῦ ὅπως πάντες πιστεύσθωσιν εἰς τὰς διαθέσεις αὐτοῦ ταύτας, νομίζουσιν ὅτι διαν θὰ διπολύσυνον τὸν αἰσιαν ἀποπεράτωσιν τῶν διεξαγομένων αὐτρορρωσικῶν ἐμπορικῶν διαπραγματεύσεων καὶ θ' ἀνεκτῶντο τὸν θέσιν, ἢν ἀπώλεσαν διὰ τῆς συντελέσεως τῆς γερμανορρωσικῆς προσεγγίσεως, πτῖς ἀφαιρεῖ αὐτοὺς καὶ τὴν τελευταίαν ἐλπίδα τῆς ὑπὸ τῆς Γερουμανίας ἐν ἀνάγκῃ ὑποστροφίσεως τῆς ιδίας αὐτῶν ἔξωτερηκῆς πολιτικῆς, διὰ πραγμάτων διπολύσυνα αὐτοῖς ὅτι διὰ λόγων ἄλλοτε εἴπε πρὸς αὐτοὺς ὁ πρίγκηπ Βίσμαρκ, ὅτι δηλ. η συμμαχία οὐδέποτε θὰ διακινδυνεύσῃ τὸν θέσιν αὐτῆς χάριν τῶν συμφερόντων τῆς μονομεροῦς πολιτικῆς ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, νομίζουσι. λέγομεν, ὅτι τὰ ἀγαθὰ ταῦτα θὰ ἐπορίζοντο, ἀν τὸν συνομολόγησιν αὐτρορρωσικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως παραστήσωσιν ὡς μέλλουσαν νὰ δειξῃ τῇ Εὐρώπῃ τὸν φωδικὸν πολιτικὸν ὡς τὸν εἰδικινέστατον καὶ ιδιαρχότατον τῶν φίλων τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, ὡς ἀπαραίτητον εἰς αὐτὴν τὸν εἰρήνην τοῦ κόσμου. — Νομίζουμεν δῆμος ὅτι δὲν διάγαγεν ἀργά προξαντον τὴν ἀπέναντι τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Βορρᾶ θέσιν αὐτῶν ἀνευ τοῦ σωβινιστικοῦ προίσματος, ὅπερ πήγεν αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ υπολαμβάνωσιν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὅτι δηδύναντο νὰ διεξαγάγωσι νικηφόρον κατὰ τῆς φωδικῆς πολιτικῆς ἀγῶνα ἢ, ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τῆς συμμαχίας, ν' ἀναγκάσωσι τούς ἐν Πετρουπόλει νὰ συνάψωσι πρὸς αὐτοὺς πολιτικάς διαπραγματεύσεις. — Τούτου ἔνεκα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα ἀναγκασθήσονται σημερον ἐπὶ τοῦ τάπτωτος νὰ καταθέσωσιν οὐχὶ λόγους καὶ φιλοθρονήματα, ἀλλὰ συστατικώτερά τινα πράγματα, σπουδαίας τινάς ἐμπορικάς παραχωρήσεις, ἃς ίσως, ἀν ἐγκαιρότερον ὀρθοφρόνουν, θὰ διέφευγον.

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.